

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113223863
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3113223863.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu W. R., nar. XX.XX.XXXX, t. č. U. na výkon trestu odňatia slobody, J., V. námestie X proti žalovaným: 1/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, so sídlom Ilava, Mierové námestie 1, 2/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, 3/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, 4/ Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Bratislava, Šagátova 1, 5/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, so sídlom Leopoldov, Gucmanova 19/670, o ochranu osobnosti a iné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovaným 1/ až 5/ písomného ospravedlnenia a zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 30.000,- Eur z dôvodu žalobcom tvrdeného násilného správania sa personálu žalovaného 5/ voči žalobcovi pri jeho eskorte zo dňa 10.2.2011 zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou o ochranu osobnosti domáhal, jednak aby súd uložil žalovaným 1/ až 4/ povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 70.000 Eur a zároveň, aby súd uložil žalovaným 1/ až 5/ povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 30.000 Eur a aby mu každý zo žalovaných doporučeným listom zaslal ospravedlnenie v znení, že žalovaný sa týmto ospravedľuje žalobcovi za to, že v súvislosti s konaním a rozhodovaním o jeho disciplinárnych previneniach ktorých sa mal podľa žalovaného dopustiť, porušil právo žalobcu tým, že svojimi tvrdeniami, konaním, rozhodnutím, a pod. porušil, t.j. neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu. Prvou časťou žaloby sa žalobca domáhal proti žalovaným 1/ až 4/ podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v sume 70.000 Eur, z dôvodu, že väznica vykonala disciplinárne konania nie systémom správneho konania, čím mu odňala možnosť nechať preskúmať rozhodnutie súdom, a malo byť tým porušené jeho právo na súdnu ochranu, právo na prístup k súdu. Jednalo sa o disciplinárne tresty a konania vedené proti žalobcovi od jeho príchodu do ÚVTOS v Ilave odo dňa XX.X.XXXX, a to: XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX. Európsky súd pre ľudské práva vo veci Campbell a Fell vs Spojené kráľovstvo uzavrel, že väzenské disciplinárne tresty môžu byť prejednané a rozhodnuté aj väzenským disciplinárnym orgánom, lebo to nie je porušením práva. Tieto rozhodnutia však následne musia byť preskúmateľné súdmi a väzeň musí mať umožnené právo nechať si preskúmať väzenský disciplinárny trest súdom alebo iným orgánom, ktorý spĺňa náležitosti pojmu súd aj s jeho inštitucionálnym zárukami, teda právom na verejné prejednanie vecí, právom na právnu pomoc v konaní,

právom navrhovať dôkazy, právom vypočúvať svedkov, vyjadrovať sa k dôkazom a pod. V prípade žalobcu však väznica konania iniciovala, konania viedla, sama rozhodla a svoje rozhodnutia potvrdila. Ak by väznica vystupovala a konala ako správny orgán, mohli byť disciplinárne tresty preskúmateľné súdom. Tak tomu bolo napríklad v prípade disciplinárneho trestu udeleného žalobcovi žalovaným 5/ v roku 2007, keď žalovaný 5/ vystupoval v konaní ako správny orgán a konal v zmysle správneho poriadku, a žalobca rozhodnutie napadol na súde, pričom Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX sp. zn. XXS XXX/XXXX zrušil rozhodnutie žalovaného 5/ o disciplinárnom potrestaní žalobcu, pretože nebolo dokázané, že žalobca spáchal skutok, pričom rozhodnutie súdu bolo potvrdené rozhodnutím N. súdu SR zo dňa XX.X.XXXX sp. zn. XSžo XX/XXXX. Väznice však prestali robiť disciplinárne konania systémom správneho konania, čím odňali väzňom možnosť nechať rozhodnutie preskúmať súdom. Keďže disciplinárne konanie nespĺňa náležitosti súdneho konania, je nesporné porušenie práv žalobcu, a to práv zaručovaných čl. 3, čl. 6 ods. 1, 2, 3, čl. 8, č. 13 Dohovoru, a v rámci vnútroštátnej úpravy ide o porušenie práv garantovaných v zmysle § 11, § 13 Občianskeho zákonníka, § 3 Občianskeho súdneho poriadku, čl. 12, čl. 16 ods. 1, 2, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 48 až 48, čl. 50 Ústavy SR. Požadovanú výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch 70.000 Eur žalobca odôvodnil s poukazom na výšku odškodnenia, aké v podobných veciach priznáva aj EŠLP z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, a to 10.000 Eur, pričom u žalobcu sa jedná o 7 vecí, pri ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu. Nemajetkovú ujmu požaduje z dôvodu duševného utrpenia, stresu, traumy, pocitu krivdy, nespravodlivosti, poníženia atď., ktoré pociťoval žalobca ako priamy dôsledok porušenia práva. Žalobca okruh žalovaných vymedzil z dôvodu právnej opatrnosti. Druhou časťou žaloby žiadal žalobca od žalovaných 1/ až 5/ zaplatať náhrady nemajetkovej ujmy 30.000 Eur a poskytnutie písomného ospravedlnenia z dôvodu, že žalobca sa nedopustil ani jedného z priestupkov/previnení, z ktorých ho obvinili väzenské orgány, čo už samo o sebe znamená neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, a previnenia neboli riadne preukázané a žalobca bol dokonca sankcionovaný za spáchanie týchto previnení. Disciplinárne konania boli voči žalobcovi vedené z dôvodu, že žalobca si uplatňoval svoje práva sťažnosťami, žiadosťami, žalobami apod. Je nesporné, že nepravdivé tvrdenia voči konkrétnej osobe je porušením jej práva na ochranu osobnosti, a je nesporné, že v sporoch o ochranu osobnosti je žalovaný tým, kto je povinný preukázať pravdivosť svojich tvrdení, čo vyplýva z toho, že pravdivosť tvrdení možno preukázať, no ich nepravdivosť je preukázať často úplne nemožné. Žalovaný žalobcovi otvorene pripisoval opovrhnutia hodné vlastnosti a postoje, obviňoval ho zo správania, ktoré je nedôstojné a nečestné, a ktoré bolo a je objektívne schopné vystaviť žalobcu opovrhnutiu a poníženiu v očiach okolia, verejnosti a vo vlastných očiach žalobcu, ako aj rôznym sankciám, negatívnym následkom. Žalobca bol na podklade týchto nepravdivých tvrdení žalovaného sankcionovaný negatívnymi následkami v podobe upierania záujmových a spoločenských aktivít, rôznych výhod - napr. kontaktné návštevy, ktoré by inak mal a pod. konaním žalovaného tak došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia a osobnosti žalobcu. Požadovanú výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch 30.000 Eur žalobca odôvodnil s poukazom na výšku odškodnenia, aké v podobných veciach slovenské súdy priznávali v sporoch o ochranu osobnosti a žalobca zohľadnil aj to, koľko krát došlo k porušeniu práva, z akých dôvodov, trvanie, intenzitu a pod.

2. Žalobca na výzvu súdu žalobu doplnil v podaní zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom uviedol, že do jeho práva na ochranu osobnosti bolo zasiahnuté ohováraním, osočovaním, tvrdením nepravdy o osobe žalobcu v rámci disciplinárnych konaní, neoprávneným sankcionovaním osoby žalobcu disciplinárnymi trestami, ktorých sa nedopustil, a bolo zasiahnuté aj do práva na prístup k súdu, do práva na účinný opravný prostriedok, a do práva na súkromie žalobcu, pričom štát ostal nečinný a umožnil väzenským disciplinárnym orgánom vykonať disciplinárne konania a potrestania tak, aby ich žalobca nemohol nechať preskúmať súdom a aby nespĺňali záruky čl. X Dohovoru. Výšku požadovaného zadostučinenia zdôvodnil žalobca tým, že ide o duševné utrpenie, stres, traumy, pocit krivdy a nespravodlivosti, poníženia apod., ktoré žalobca prežil a pociťoval ako priamy dôsledok porušenia jeho práv a ako dôsledok neoprávneného potrestania a výkonu trestov a jedná sa aj o majetkovú ujmu, keďže žalobca musel platiť za umiestnenie do samoväzby apod.. Žalobca podaním zo dňa XX.X.XXXX doplnil žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovaným 1/ až 5/ písomného ospravedlnenia a zaplatať nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX Eur aj z dôvodu žalobcom tvrdeného násilného správania sa personálu žalovaného 5/ voči žalobcovi pri jeho eskorte zo dňa XX.X.XXXX z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, v dôsledku ktorého násilného správania mal žalobca utrpieť zranenia a pociťovať stres, traumy, bolesť, poníženie.

3. Žalovaný 1/ sa k žalobe písomne vyjadril v podaní zo dňa XX.X.XXXX. Uviedol, že žalobca bol odsúdený na trest odňatia slobody na doživotie so zaradením do maximálneho stupňa stráženia. U

žalovaného 1/ vykonával trest odňatia slobody od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX a od XX.X.XXXX do XX.XX.XXXX, a počas tohto druhého obdobia mu bolo uložených viacero disciplinárnych trestov v zmysle zákona č. XXX/XXXX Z.z.. Zo žaloby nie je zrejmé, čím mala byť žalobcovi spôsobená ujma, nie sú uvedené žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, v čom má ujma spočívať, porušením akých noriem k nej došlo, ani či je medzi porušením noriem a ujmom príčinná súvislosť. Disciplinárne tresty mu boli uložené v zákonom predpísanom konaní. Žalobca podal na Krajský súd v Trenčíne žalobu o preskúmanie disciplinárnych trestov č. XXXXXXXX/X-XXXX, XXXXXXXX/X-XXXX, pričom Krajský súd v Trenčíne svojimi uzneseniami sp. zn. XXS XX/XXXX a XXS XXX/XXXX konania zastavil pre nedostatok právomoci Krajského súdu na preskúmanie zákonností rozhodnutí žalovaného 1/ z dôvodu, že rozhodnutia žalovaného o uložení disciplinárneho trestu nie je možné považovať za rozhodnutia orgánu verejnej moci. Uvedený názor mal aj Najvyšší súd SR a veci boli postúpené Krajskej prokuratúre v Trenčíne. Jedná sa teda o prekážku skôr začatého konania, ktoré bráni aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Preto žiadal žalovaný 1/, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Žalovaní 2/, 3/ v spoločnom písomnom vyjadrení zo dňa XX.X.XXXX žiadali žalobu zamietnuť z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 2/, 3/, keďže pôvodcom namietaného neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu je podľa žaloby úplne odlišný subjekt s vlastnou právnou subjektivitou a žalobca nenamieta neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv priamo konaním, resp. opomenutím konania zo strany žalovaného 3/. Žalovaní 2/, 3/ odcitovali ustanovenia § 16 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 4 zákona č. 4/2001 Z.z., § 21 zákona č. 523/2004 Z.z..

5. Žalovaný 4/ vo vyjadrení zo dňa XX.X.XXXX žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Keďže výkon trestu odňatia slobody žalobcu zabezpečuje príslušný ústav a zo žaloby nevyplýva, akým konkrétnym konaním žalovaný 4/ zasiahol do žalobcových práv, podľa žalovaného 4/ v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody nespôsobil žalovaný 4/, ani príslušníci s miestom výkonu služby u žalovaného 4/ žiadnu ujmu. Preto žalovaný 4/ nie je pasívne vecne legitimovaný v danom spore ani keby k porušeniu práv žalobcu došlo. Odcitoval ustanovenia § 2 ods. 4, § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 4/2001 Z.z., § 21 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z.z., ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, § 16 Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 7 ods. 2, § 104 ods. 1 OSP, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS XXX/XXXX zo dňa X.X.XXXX, v ktorom sa ústavný súd stotožnil s názorom Najvyššieho súdu SR prezentovaným v jeho rozhodnutí sp. zn. XSžz X/XXXX zo dňa X.X.XXXX, podľa ktorého zákon č. 475/2005 Z.z. je prameňom trestného práva procesného, keďže vykonávacie konanie je posledným štádiom trestného konania, ktoré je rámcovo upravené v 4. časti Trestného poriadku a zákon č. 475/2005 Z.z. je osobitným vykonávacím predpisom k Trestnému poriadku a dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody vykonáva prokurátor (§ 96 zákona č. 475/2005 Z.z., § 4 ods. 1 písm. b/, § 18 ods. 2 písm. c/ zákona č. 153/2001 Z.z.). Je teda stanovený vlastný spôsob dozoru a kontroly a výkonu trestu odňatia slobody. ESLP v rozhodnutí vo veci Campbell a Fell vs Spojené kráľovstvo z 28.6.1984, vo veci Beaumartin vs. Francúzsko z 24.11.1994 A č.296-B konštatoval, že pod pojmom súd sa nemusí rozumieť priamo justičný orgán, ktorý je integrovaný do sústavy vnútroštátneho súdnictva, ale za dostačujúce sa považuje, ak ide o orgán spĺňajúci požiadavku nestrannosti a nezávislosti najmä na výkonnej moci, zriadený na základe zákona a vybavený dostatočnou právomocou na rozhodovanie vo veci, dostatočnou jurisdikčnou právomocou. Podľa názoru žalovaného 4/ je prokurátor vykonávajúci dozor nad zachovávaním zákonnosti vo väzenských zariadeniach orgán spĺňajúci požiadavku nestrannosti a nezávislosti, zriadený na základe zákona a vybavený dostatočnou právomocou na rozhodovanie vo veci a má povinnosť zrušiť alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ak sú v rozpore so zákonom alebo iným všeobecne záväzným predpisom. Žalobca teda mohol svoje námietky voči disciplinárnym konaniam uplatniť práve u prokurátora. Preto žalovaný 4/ považuje žalobu za právne neopodstatnenú, právo žalobcu na ospravedlnenie za nenárokovateľné, a právo žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za nepreukázané.

6. Žalovaný 5/ v písomnom vyjadrení zo dňa X.X.XXXX žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Keďže žalobcom namietané disciplinárne konania boli realizované výlučne v pôsobnosti žalovaného XI/, žalovaný 5/ nie je v žiadnom hmotnoprávnom vzťahu so žalobcom a nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný. V žalovaný 5/ uviedol, že žalobca nepreukázal ujmu na osobnosti spočívajúcej v znížení dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinnú súvislosť údajného zásahu s ujmom, ktorú ani bližšie neodôvodnil a nepreukázal, žaloba je nedôvodná. Žalobca je niekoľkonásobný vrah, ktorý vykonáva

trest odňatia slobody na doživotie. Ochrany domnelého porušenia práv sa teda domáha osoba, ktorá opakovane nerešpektovala kardiálne právo iných na život a zdravie. Žalobcom popisované údajné porušenia práv nemôžu byť spôsobilé vyvolať u neho takú ujmu, aby bolo potrebné jej kompenzovanie formou finančného zadosťučinenia. Ďalej uviedol, že s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR je žalobca povinný uviesť, čo konkrétne nebolo v disciplinárnych konaniach preukázané, ktoré výroky, tvrdenia, dôkazy v konkrétnych disciplinárnych konaniach považuje žalobca za difamujúce, nepravdivé, resp. ktoré z nich boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu tak, aby boli spôsobilé byť predmetom súdneho konania. Žaloba je neurčitá, zmätočná, nepodložená, nedôvodná. Žalobca nepreukázal neoprávnený zásah žalovaných do osobnostných práv žalobcu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ujmu, existenciu ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a spôsobenou ujmu. Tvrdenia žalobcu sú subjektívne, fabulované, bez skutočného právneho základu. Preto navrhol žalovaný 5/ žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Žalobca reagoval na vyjadrenia žalovaných podaním zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom uviedol, že je na súde, aby vyzval žalovaných, aby preukázali pravdivosť svojich tvrdení na podklade ktorých žalobcu sankcionovali väzenskými disciplinárnymi trestami. Ak žalovaní nebudú vedieť dostatočným a právne prijateľným spôsobom preukázať pravdivosť ich tvrdení voči osobe žalobcu, pôjde o neoprávnený zásah do osobnostných a iných práv žalobcu. V tomto podaní zároveň žalobca uviedol, že jeho žaloba sa týka aj jeho ďalšieho disciplinárneho potrestania č. XXXXXX/X-XXXX, pričom uviedol, že všetky ostatné náležitosti žaloby ostávajú zachované, teda žalobný petit vrátane výšky požadovaného zadosťučinenia.

8. Súd v spore nariadil pojednávanie na XX.X.XXXX, ktoré bolo odročené bez prejednanja na žiadosť žalobcu a následne nariadil súd pojednávanie na XX.X.XXXX, ktoré bolo vykonané za prítomnosti strán v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Ilave, pričom žiadna zo strán o odročenie tohto pojednávania nežiadala.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením doplnenia žaloby zo dňa XX.XX.XXXX, podania žalovaného 5/ zo dňa XX.XX.XXXX, príloh tohto podania, vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa XX.X.XXXX, vyjadrenia žalovaného 5/ zo dňa X.X.XXXX, záznamov o disciplinárnych previneniach a s nimi súvisiacich listín, vyjadrenia žalovaného 4/ zo dňa XX.X.XXXX, vyjadrenia žalovaných 2/ a 3/ zo dňa XX.X.XXXX, doplnenia žaloby zo dňa XX.X.XXXX, podania žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, relevantných častí obsahu spisu Y. súdu C. sp. zn. XXC/XXX/XXXX.

10. Podľa záznamu o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa XX.X.XXXX bolo zistené pri osobnej prehliadke žalobcu v U. v R. dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod pred jeho eskortovaním do iného ústavu, že žalobca má v osobných veciach, v šampóne ukrytý zabrúsený nôž, v chlebe nite a drôty, v koši boli ukryté ihly, čím odsúdený porušil § 40 písm. d/ zák. č. 475/2005 Z.z.. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že tvrdenia sú nepravdivé. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa X.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. a/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest pokarhanie, pričom rozhodnutie obsahuje aj zdôvodnenie a bolo v ňom poukázané na dôkazné prostriedky, a to úradný záznam zo dňa XX.X.XXXX a fotodokumentáciu.

11. Podľa záznamu o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa XX.X.XXXX žalobca pri osobnej prehliadke dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod v U. v R. neplnil pokyny a príkazy príslušníkov zboru a správal sa voči nim arogantne, čím odsúdený porušil § 39 písm. b/ zák. č. 475/2005 Z.z.. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že tieto tvrdenia sú nepravdivé, vymyslené príslušníkmi, ktorí sa snažia zakryť svoju trestnú činnosť. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa X.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. b/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest zákaz telefonického volania na dobu 1 mesiaca, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo poukázané na dôkazné prostriedky, a to úradný záznam zo dňa XX.X.XXXX a záznam o použití donucovacích prostriedkov zo dňa XX.X.XXXX, na základe ktorých bolo rozhodnuté.

12. V zázname o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa XX.X.XXXX je skutok popísaný tak, že dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. pri vydaji stravy - obeda žalobca odmietol prevziať stravu a vyhlásil hladovku, čím porušil § 40 písm. f/ zákona č. 475/2005 Z.z.. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že lekárskou správou nebolo preukázané, že sa poškodil na zdraví, a prijať stravu predstavuje právo odsúdeného, nie povinnosť. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa 10.4.2012 žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. c/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest

zákaz najviac dvoch nákupov potravín, vecí osobnej potreby a iných vecí okrem základných a ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo poukázané na dôkazné prostriedky, na základe ktorých bolo rozhodnuté a to úradný záznam a vlastné zistenie referenta režimu.

13. Pod č. XXXXXX/X-XXXX je evidovaný ďalší záznam o disciplinárnom previnení zo dňa XX.X.XXXX (ako vysvetlil žalovaný 5/ vo svojom podaní zo dňa XX.XX.XXXX), predmetom ktorého je iný skutok popísaný tak, že dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. pri pohovore so žalobcom, realizovanom zamestnanca ústavu za prítomnosti svedka, žalobca oznámil, že nebude počúvať, a radšej ide na záchod, následne vošiel do záchodu, buchnutím zatvoril dvere a buchol záchodovou misou, čo je zrejším porušením povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že ide o vymyslené tvrdenie príslušníka ústavu. Za toto disciplinárne previnenie, ktorým žalobca porušil § 39 písm. b/ zákona č. 475/2005 Z.z., bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa XX.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. b/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest zákaz telefonického volania na dobu 1 mesiaca, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo poukázané na dôkazné prostriedky, výpoveď svedka, ktorými bolo preukázané spáchanie skutku žalobcom.

14. V zázname o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa X.X.XXXX je skutok popísaný tak, že dňa X.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. počas generálnej prehliadky, o ktorej bol žalobca riadne poučený, v čase od X.XX do XX.XX hod bolo na cele medzi osobnými vecami žalobcu nájdených 2 ks ružových fixiek zn. E. XXX H., v ktorých bolo nájdené XX ks neznámych tabletiiek (bledo-oranžová farba s nadpisom roche X,X), čím porušil § 40 písm. d/ zákona č. 475/2005 Z.z.. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že vyjadrenie k záznamu zaslal Ministerstvu spravodlivosti SR a Generálnej prokuratúre SR. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa XX.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. e/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na dobu 10 dní, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, ktoré okolnosti boli zohľadnené a že spáchanie skutku bolo preukázané fotodokumentáciou, svedkom.

15. V zázname o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa X.X.XXXX je skutok popísaný tak, že dňa X.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. počas generálnej prehliadky, o ktorej bol žalobca riadne poučený, v čase od X.XX do XX.XX hod bol na cele medzi osobnými vecami žalobcu nájdený L. kľúč s V prehrávačom čiernej farby zn. F. J. výrob. číslo XXXXXXXXXXXXXXX, čím žalobca porušil § 40 písm. d/ zákona č. 475/2005 Z.z.. Žalobca vo vyjadrení k záznamu uviedol, že k uloženiu trestu prepadnutia veci môže dôjsť len u takej veci, ktorej vlastníctvo zákon zakazuje, ako napr. drogy, jedy, a V prehrávač tieto kritéria nespĺňa. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa XX.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. g/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest prepadnutie veci - L. kľúča s V prehrávačom, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, ktoré okolnosti boli zohľadnené a že spáchanie skutku bolo preukázané spísaným úradným záznamom.

16. Podľa záznamu o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa X.X.XXXX pri prehliadke osobných vecí žalobcu dňa X.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. boli nájdené nepovolené veci - X zv. medených káblov, a plošný spoj s vyvedenými káblami, ktoré boli ukryté v špeciálne zhotovených dózach s amatérky vyrobeným dvojitým dnom a naplnené soľou, resp. vegetou, čím odsúdený porušil § 23, § 39 písm. a/ zák. č. XXX/XXXX Z.z.. Za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa X.XX.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. e/ zákona č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na dobu XX dní, pričom rozhodnuté bolo na základe výpovedí 4 svedkov, vlastných zistení ústavu, fotodokumentácie nájdených nepovolených vecí, a záznam odkazuje na prílohy - vyjadrenie žalobcu ako aj zdôvodnenie rozhodnutia a prílohou je aj vyjadrenie ústavného lekára, že žalobca je zdravotne spôsobilý výkonu trestu.

17. V zázname o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa XX.X.XXXX je skutok popísaný tak, že dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod v U. v J. žalobca vykrikoval cez pootvorené okno a vulgárne sa vyjadroval na adresu ostatných odsúdených, ktorí ho podľa jeho slov rušia, lebo sa medzi sebou rozprávajú s tým, že po upozornení, aby prestal s vykrikovaním lebo porušuje ústavný poriadok žalobca odpovedal, že neprestane, kým ich neporiešia, čím odsúdený porušil § 40 písm. a/ zák. č. 475/2005 Z.z.. Zo záznamu vyplýva, že žalobca sa k nemu vyjadril a za toto disciplinárne previnenie bol rozhodnutím pedagóga žalovaného 1/ zo dňa XX.X.XXXX žalobcovi uložený podľa § 52 ods. 3 písm. a/ zákona

č. 475/2005 Z.z. disciplinárny trest pokarhanie, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, ktoré okolnosti boli zohľadnené a že spáchanie skutku bolo preukázané spisovým záznamom a výpoveďou svedka.

18. Žalobca na pojednávaní trval na podane žalobe. Uviedol, že napáda zákonnosť rozhodnutí o disciplinárnych previneniach, ktoré špecifikoval na strane 2 svojej žaloby v odseku 3. Ak súd dospeje k záveru, že nie je oprávnený preskúmať správnosť týchto rozhodnutí, namieta žalobca porušenie práva na prístup k súdu, a to z dôvodu, že tieto rozhodnutia o disciplinárnych previneniach musia byť preskúmateľné súdom, čo v danom prípade splnené nebolo. Ak súd dospeje k záveru, že tieto nároky nie je možné v tomto smere preskúmať, napáda žalobca konanie vo veci disciplinárnych trestov, v rámci ktorého boli porušené jeho osobnostné práva v zmysle najmä § 11 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že súd je pri rozhodovaní viazaný rozhodnutiami súdov vyšších stupňov a to Ústavného súdu, Európskeho súdu pre ľudské práva a podobne, nie však rozhodnutiami väznice. Výroky väznice v Ilave a väznice v Leopoldove, ktoré boli voči žalobcovi vyslovené a sú špecifikované v záznamoch o disciplinárnych previneniach sú nepravdivé. Žalovaní nepreukázali pravdivosť týchto výrokov a tvrdení. Obviňovali žalobcu z nedôstojného a nečestného správania čím mu zasiahli do práva na súkromie, na dôstojnosť a česť a došlo navyše aj k vyvolaniu následkov a to tým, že bol na základe týchto výrokov potrestaný uložením disciplinárnych trestov. Skutočnosť, že Generálne riaditeľstvo ZVJS vyhodnotilo sťažnosť žalobcu ako neopodstatnenú nie dôkazom toho, že by v rámci disciplinárnych konaní nebolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu. Pri uložení disciplinárneho trestu v rámci konania o disciplinárnom previnení č. XXXXXX/X-XXXX nebolo lekárskou správou preukázané, že by si žalobca poškodzoval zdravie, napriek tomu personál väznice v J. žalobcu uznal vinným z disciplinárneho previnenia a uložil mu trest.

19. Poverený zamestnanec žalovaného 1/ na pojednávaní žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žaloba žalobcu je nezrozumiteľná. Žalobca napáda proces trestania odsúdených vo väzniciach, avšak súdmi bolo viackrát konštatované, že konania a rozhodnutie o disciplinárnych previneniach nepodliehajú súdnemu prieskumu, ide napr. o nález Ústavného súdu SR sp. zn. III 247/2007, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 11S 38/2012, 13S 124/2012, 11S 41/2012. Zo žaloby žalobcu nie zrejmé a jasné, akým zásahom bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv a bola mu spôsobená ujma. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v konaní. Poukázal na to, že žalobca podal viacero žalôb, a je otázna skutočná motivácia žalobcu aj preto, že pokiaľ by skutočne utrpel stres, traumy a iné ujmy ako uvádzal, trval by prioritne na ospravedlnení zo strany toho, kto zasiahol do jeho práv, avšak v skutočnosti žiada priznať finančné zadosťučinenie, čo je podľa názoru žalovaného 1/ cieľom žalobcu. Poukázal na ustanovenie § 97n ods. 1 zák. č. 475/2005 Z.z., v zmysle ktorého rozhodnutie o disciplinárnom previnení a disciplinárnom treste nie je preskúmateľné súdom. Žalovaný 1/ pri rozhodovaní o disciplinárnych previneniach postupoval v súlade s ust. § 52a ods. 2 zákona č. 475/2005 Z.z., pretože pred rozhodnutím mal vždy objektívne zistený skutkový stav na základe dôkazných prostriedkov uvedených v záznamoch. Existujú rozhodnutia prokuratúry, ktorým boli zrušené rozhodnutia o disciplinárnych trestoch, avšak žiadne také rozhodnutie prokuratúry sa netýka rozhodnutí o disciplinárnych trestoch, ktoré sú predmetom tohto konania. Prokuratúrou bolo preverené, že postup v rámci namietaných disciplinárnych konaní bol v poriadku. Žalobca touto žalobou žiada o preskúmanie správnosti postupu väznice v rámci disciplinárneho konania, čo nie je v zmysle zákona možné.

20. Poverená zamestnankyňa žalovaných 2/, 3/ na pojednávaní žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietla predovšetkým nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 2/, 3/, keďže zo žaloby nevyplýva akým konaním mali títo žalovaní zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, a preto nie je možné vyhovieť žalobe o ochrane osobnosti.

21. Poverená zamestnankyňa žalovaného 4/ na pojednávaní navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietla nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 4/, pretože zo žaloby nevyplýva akým konaním mal žalovaný 4/ zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. V tomto smere si treba uvedomiť, že výkon trestu odňatia slobody zabezpečujú jednotlivé ústavy na výkon trestu odňatia slobody, v ktorých prebiehajú disciplinárne konania. Poukázala na to, že dozor nad zachovávaním zákonnosti vo výkone trestu odňatia slobody patrí do právomoci prokuratúry, ktorá je nestranným orgánom, a teda môže preskúmať rozhodnutia o disciplinárnych trestoch, nemusí ísť nevyhnutne o justičný orgán. Žaloba má

zjavne šikanózný charakter, ide zjavne o neúspešné uplatňovanie práva. V konaní žalobca nepreukázal, že došlo k porušeniu osobnostných práv žalobcu.

22. Poverený zamestnanec žalovaného 5/ na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 5/. V danom prípade rozhodnutia o disciplinárnych trestoch vydal žalovaný 1/, preto nie je zrejmé, prečo žalobca zažaloval žalovaného 5/. Poukázal na to, že v rámci konaní o disciplinárnych previneniach existuje dvojštančnosť konania, keď v prvom kole rozhoduje pedagóg a o sťažnosti odsúdeného proti rozhodnutiu rozhoduje vedúci oddelenia výkonu trestu resp. v prvom kole rozhoduje vedúci oddelenia výkonu trestu a v druhom kole riaditeľ väznice. Podstatné je aj to, že disciplinárne tresty uložené v rámci disciplinárneho konania vo väzniciach preskúmava prokuratúra v zmysle zákona. Nebola v konaní preukázaná ani protiprávnosť disciplinárnych konaní. Súdu neprináleží hodnotiť súlad zákona o výkone trestu odňatia slobody s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

23. K tvrdeniam žalovaných žalobca uviedol, že disciplinárne konanie pod č. XXXXXX/X-XXXX bolo vydané väznicou R. a nie väznicou J., ale primárne sa týka konania personálu väznice R., ktoré je predmetom tejto žaloby. To isté sa týka aj konania č. XXXXXX/X-XXXX, preto námietka žalovaného X/, že sa ho vec netýka je nepravdivá. Čo sa týka tvrdenia o dvojštančnosti konania vo veci disciplinárnych konaní tak tzv. prvostupňový ako aj druhostupňový orgán sú vždy len personálom väznice a ani jeden z týchto nespĺňa náležitosti pojmu súd, tak ako to definuje Európsky súd pre ľudské práva. Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že prokurátor nespĺňa náležitosti pojmu súdu, nakoľko nespĺňa ani základné požiadavky tohto pojmu napríklad podmienku neodvolateľnosti ako to je v prípade sudcu. Preto aj tieto námietky sú zjavne neopodstatnené a nepravdivé. Pokiaľ ide o tvrdenia o tom, že už iné súdy rozhodli o tom, že všeobecné súdy nemôžu skúmať disciplinárne rozhodnutia, poukázal na skutočnosť, že tieto boli vydané v roku XXXX, tak ako to žalovaný sám označil, avšak právny systém sa mení neustále. Žalobca napadol správnosť rozhodnutí o disciplinárnych trestoch z dôvodu právnej istoty a opatrnosti v prípade, že by od uvedeného dátumu došlo k zmene legislatívy. Všetky zásahy, ktorými došlo k porušeniu osobnostných práv sú jasne, zrozumiteľne, podrobne uvedené v samotných záznamoch o disciplinárnych previneniach, ktoré zároveň preukazujú existenciu týchto zásahov, kde je jasne uvedené, že zo strany väzenských orgánov bol žalobca obvinený z toho, že niečo konal, niečo povedal, niečo spravil, a že všetky tieto konania boli nesprávne, nezákonné a nemorálne opovrhnutie hodné a podobne. Predmetom žaloby je to, že všetky tieto tvrdenia sú dokázateľne uvedené v predmetných disciplinárnych konaniach resp. v záznamoch o týchto konaniach, a žalobca žalobou namieta, že všetky tieto tvrdenia sú nepravdivé. Poukázal na ustálenú prax vnútroštátnych súdov, na závery Ústavného súdu SR ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých zatiaľ čo nepravdivosť tvrdení, nie je možné dokazovať teda, že niekto niečo nepovedal, niekto niečo nekonal, niekde nebol, tak pravdivosť tvrdení je možné preukazovať, a preto bolo stanovené, že pravdivosť tvrdení musí dokazovať ten kto ich vyslovil. V tomto prípade boli tieto tvrdenia vyslovené personálom väznice Leopoldov a personálom väznice Ilava. Navrhol, aby súd vyzval žalovaných na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, ktoré sú predmetom všetkých tých konaní, ktoré žalobca v žalobe označil. Doteraz neboli predložené dôkazy o pravdivosti týchto tvrdení. Žalovaní sa bránia len tým, že svoje tvrdenia si sami potvrdili rozhodnutiami v rámci väznice, no súd pri svojom rozhodovaní nie je viazaný týmito rozhodnutiami. To čo je napísané v týchto záznamoch, kde personál väznice Leopoldov a Ilava žalobcu obvinil z toho, že niečo konkrétne povedal, konal, spravil a podobne musí byť preukázané riadnym a zákonným spôsobom, čo zatiaľ nebolo a to, že si väznica sama sebe potvrdila nepravdivé obvinenia nie je dôkazom ich pravdivosti. Prokurátor nikdy nevydá rozhodnutie vo vzťahu k týmto rozhodnutiam, lebo prokurátor nie je súd a o tom či došlo k porušeniu práv zaručovaných v osobnostných zákonoch je oprávnený rozhodnúť a vysloviť len súd. Väznica Leopoldov už minimálne dva takéto súdy so žalobcom prehrala, a hoci väznica tvrdila, že jej konanie je správne a zákonné súdy právoplatnými rozhodnutiami rozhodli, že nie a že k porušeniu práv žalobcu došlo. Vzhľadom na to, aké následky boli vyvolané nepravdivými tvrdeniami, ktoré sú predmetom tejto žaloby už len samotné ospravedlnenie nie je postačujúce. Ústavný súd SR už skonštatoval, že zadosťučinenie v peniazoch musí byť priznané vždy v týchto prípadoch, kde už stav porušenia práva nie je možné prinavrátiť do pôvodného stavu. Následky sú preukázané samotnými záznamami vo veci disciplinárnych konaní, kde je jasne uvedené, že žalobca utrpel také následky v dôsledku tvrdení väznice ako bolo umiestnenie na 10 dní do samoväzby a podobne. Ak si žalovaný myslí, že to nie je nič, čo by bolo stresujúce, traumatizujúce a ponížujúce, tak kľudne sa môže nechať zatvárať do samoväzby každý deň. Preto žalobca okrem ospravedlnenia požaduje žalobca aj náhradu odškodnenia v peniazoch. Zodpovednosť žalovaných 2/, 3/, 4/ spočíva v tom, že zo svojej pozície, svojej právomoci mohli a mali urobiť také opatrenia, aby k takým veciam aké sú predmetom tejto žaloby

nemohlo dôjsť, nakoľko aj Európsky súd pre ľudské práva jasne a zrozumiteľne uviedol, že prevzatie záväzkov vyplývajúcich z dohovoru, si vyžaduje, aby štát a jeho orgány neostali nečinné, a aby prijali pozitívne opatrenia k tomu, aby práva boli riadne vykonateľné, a aby ochrana práv bola riadne zaručená a dodržaná. Všetku túto právomoc vo vzťahu k väzenským orgánom majú výlučne žalovaní 2/, 3/, 4/, a preto vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/, 3/ a 4/ namieta žalobca ich nečinnosť, ktorá mala za následok porušenie práv žalobcu. Poukázal aj na tú skutočnosť, že Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že v prípade potrestania bez ohľadu na to, či ide o potrestanie súdom, alebo iným štátny orgánom musí byť dotknutá osoba poučená o všetkých opravných prostriedkoch priamo v rozhodnutí, v opačnom prípade nie je povinná vykonať žiaden opravný prostriedok, o ktorom nebola poučená. Žalovaní 1/, 2/, aj 4/, 5/ argumentujú opravným prostriedkom na úseku prokuratúry, avšak ani v jednom rozhodnutí o disciplinárnom potrestaní nie je poučenie o možnosti nejako preskúmať všetky tieto rozhodnutia prokurátorom. Okrem toho nebolo preukázané, že by tento opravný prostriedok bol účinný, teda že by bol schopný riadne a účinne napraviť stav porušenia práva, pretože ako rozhodol už aj Európsky súd pre ľudské práva dotknutá osoba je povinná vykonať len tie opravné prostriedky, ktoré sú spôsobilé napraviť stav porušenia práv. Žalovaní nepreukázali, že by inštitút prokuratúry takýmto opravným prostriedkom bol, že by niekedy bolo vydané také rozhodnutie prokurátora, ktoré by zrušilo potrestanie väzenského disciplinárneho orgánu. Trval na tom, že prokurátor nie je orgán, ktorý spĺňa náležitosti pojmu súd, o čom výslovne rozhodol už aj Európsky súd pre ľudské práva. Preto bolo dostatočne, jasne, zrozumiteľne preukázané, že vo veci týchto disciplinárnych potrestaní žalobca nemal k dispozícii a stále nemá žiadny účinný opravný prostriedok, čo je jedna z vecí, ktoré sú predmetom tejto žaloby.

24. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

25. Súd výrokom I. konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa v zmysle jeho podania zo dňa XX.X.XXXX domáhal proti žalovaným 1/ až 5/ písomného ospravedlnenia a zaplatacia nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX,- Eur z dôvodu žalobcom tvrdeného násilného správania sa personálu žalovaného 5/ voči žalobcu pri jeho eskorte zo dňa XX.X.XXXX podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil, pretože žalobca na pojednávaní v tejto časti vzal žalobu späť z dôvodu, že tohto nároku sa domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C 403/2012, a žalovanými nebol prezentovaný nesúhlas so späťvzatím žaloby v tejto časti. Pokiaľ by žalobca žalobu v tejto časti nechal späť, súd by konanie musel aj tak zastaviť, a to podľa § 159 CSP pre prekážku skôr začatej veci, pretože z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C 403/2012 súd zistil, že rovnakého nároku sa žalobca domáha aj v tomto skôr začatom konaní (žaloba bola podaná na súde dňa 2.10.2012), ktoré nebolo doposiaľ právoplatne skončené, s tým, že je daná totožnosť sporových strán ako aj predmetu konania.

26. Citované ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho Zákonníka upravujú ochranu osobnostných práv, t.j. práv spätých s osobnosťou človeka. Medzi tieto práva patrí aj právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena. Konceptia ochrany osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Nevyžaduje sa teda zavinenie zodpovednostného subjektu, ktorý zasiahol do práva na ochranu osobnosti. Zákon poskytuje ochranu len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Ďalšou podmienkou je, že neoprávnený zásah musí byť objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby. Vyvolanie následkov sa nevyžaduje. Je nevyhnutná aj príčinná súvislosť medzi správaním sa zodpovednostného subjektu a ohrozením, alebo porušením osobnostného práva. Ak sú v tieto predpoklady dané, má fyzická osoba podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba), aby sa odstránili následky

už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba), a aby bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (satisfakčná žaloba). Pokiaľ by sa zadosťučinenie podľa ust. § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka vo forme ospravedlnenia nezdalo postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27. Žalobca sa žalobou domáhal ochrany osobnosti, keď mali byť porušené jeho osobnostné práva v disciplinárnych konaniach a vydaním rozhodnutí o disciplinárnych trestoch za previnenia, ktorých sa mal dopustiť vo výkone trestu odňatia slobody.

28. Prvou časťou žaloby sa žalobca domáhal proti žalovaným 1/ až 4/ podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka zaplatať náhradu nemajetkovej ujmy v sume 70.000 Eur, z dôvodu, že väznica vykonala disciplinárne konania nie systémom správneho konania, čím mu odňala možnosť nechať preskúmať rozhodnutie súdom, a malo byť tým porušené jeho právo na súdnu ochranu, právo na prístup k súdu, právo na zákonného sudcu. Súd zdôrazňuje, že charakteristickým znakom osobnostných práv fyzickej osoby, ktorých ochrana je garantovaná ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je, že tieto práva sú s osobnosťou fyzickej osoby späté od jej narodenia až do jej smrti. Právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o základných ľudských právach a slobodách, právo na prístup k súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa čl. 47 Ústavy SR, právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ods. 2 Ústavy SR sú na rozdiel od iných práv tam uvedených ako je právo na život, ľudskú dôstojnosť, osobnú česť, právami zreteľne odlišným od práv chránených ustanovením § 11 až 13 Občianskeho zákonníka, pretože práva podľa čl. 46, 47, 48, 50 Ústavy SR nemajú rýdzo osobnú povahu, lebo nie sú späté s osobnou integritou fyzickej osoby a ide výlučne o právo na ochranu fyzickej osoby vo vzťahu k štátnej suverenite. Aj Najvyšší súd ČR v uzneseniach sp. zn. 30Cdo 111/2006 zo dňa 31.1.2006, sp. zn. 30Cdo 3125/2006 zo dňa 29.11.2007 konštatoval, že právo na prerokovanie veci v súdnom konaní bez zbytočných prieťahov podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) nemá osobnú povahu, nespĺňa charakteristiky osobnostných práv, pretože nie je spojené s osobnou integritou fyzickej osoby. Právo na spravodlivé súdne konanie, právo na prístup k súdu a ďalšie práva v zmysle čl. 46 až 50, ktorých porušenie namietal žalobca v rámci jeho tvrdenia, že mu bol odňatý prístup k súdu teda nie sú osobnostnými právami, ktorých ochrany by bolo možné sa domáhať na súde žalobou podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

29. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle zákona č. 93/2008 Z.z. o zmene zákona o výkone trestu odňatia slobody s účinnosťou od 1.4.2008 sa zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní nepoužije na rozhodovanie o disciplinárnom treste (z ustanovenie § 100 ods. 1 bolo vypustené písm. a/, podľa ktorého všeobecný predpis o správnom konaní sa použije pri rozhodovaní o disciplinárnom treste). Preto žalovaný 1/ postupoval správne pri rozhodovaní o disciplinárnych previneniach žalobcu, o ktorých rozhodol v období po 1.4.2008, keď tieto nerealizoval v režime zákona o správnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodnutia väzenských orgánov o uložení disciplinárneho trestu, prípadne o jeho zahladení nie sú preskúmateľné v rámci správneho súdnictva súdom, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3 Sžz 5/2011 zo dňa 7.2.2012, a uvedený záver Najvyššieho súdu SR vyhodnotil ako ústavne konformný Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 172/2012-7 zo dňa 4.4.2012. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa § 96 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu, a to podľa zákona o prokuratúre. Podľa § 18 ods. 2 písm. c/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokurátor je povinný písomným príkazom zrušiť alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest, kde sa vykonáva trest odňatia slobody alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom. V zmysle príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 12. mája 2010 o postupe prokurátora pri výkone dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti v miestach výkonu trestu odňatia slobody prokurátor pri plnení úloh a vykonávaní dozoru taktiež dozerá na to, aby sa uplatňovali a dodržiavali predpisy o ukladaní a výkone disciplinárnych trestov a odmien odsúdeným. Prokurátor preveruje sťažnosti odsúdených na postup príslušníkov zboru pri výkone trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru súdu je prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti vo väzniciach orgánom odlišným od väzenských orgánov, ktoré rozhodujú o uložení disciplinárneho trestu za disciplinárne previnenie, a spĺňa požiadavku nestrannosti a nezávislosti, pričom je zriadený na základe zákona a v právomoci prokurátora je zrušiť

alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia väzenských orgánov o disciplinárnom previnení, ak sú v rozpore so zákonom alebo iným všeobecne záväzným predpisom. Rozhodnutia o disciplinárnych previneniach väzňov sú teda v Slovenskej republike preskúmateľné prokurátorom ako nezávislým a nestranným orgánom.

30. Nedôvodná bola žaloba aj v druhej časti, ktorou sa žalobca proti žalovaným 1/ až 5/ domáhal písomného ospravedlnenia a zaplataenia náhrady nemajetkovej ujmy v sume 30.000 Eur. Primeraného zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa domáhal s odôvodnením, že väzenskými orgánmi bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, do práva na súkromie, práva na česť, na dôstojnosť tým, že žalovaná väznica ho uznala vinným z disciplinárnych previnení, ktorých sa však žalobca podľa jeho tvrdenia nedopustil, v disciplinárnych konaniach bol žalobca nepravdivo obvinený z nedôstojného a nečestného správania a to bolo objektívne schopné vystaviť žalobcu opovrhnutiu a poníženiu v očiach okolia, verejnosti, a to napriek tomu, že tvrdenia boli nepravdivé a neboli žalobcovi skutky riadne preukázané a napriek tomu mu boli uložené disciplinárne tresty, ktoré boli vykonané.

31. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa tohto nároku a či žalovaní sú pasívne vecne legitimovaní v konaní. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný v konaní, pretože bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, keď sa musel podrobiť výkonu disciplinárnych trestov (čo však neznamená, že šlo o neoprávnený zásah, ako je uvedené v ďalšej časti odôvodnenia). Pasívne vecne legitimovanou môže byť len osoba, ktorá je pôvodcom zásahu, teda fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konkrétneho konania neoprávnene zasahujúceho do osobnostných práv. Súd preto dospel k záveru, že žalovaní 2/ až 5/ nie sú pasívne vecne legitimovaní ohľadom tohto nároku žalobcu, keďže konanie, ktorým malo byť zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu bolo realizované výlučne žalovaným 1/, ktorý viedol konania o predmetných disciplinárnych previneniach, a vydal rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu. Je teda daná len pasívna vecná legitimácia žalovaného 1/.

32. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý, aby z neho vznikla ujma na osobnostných právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, neoprávnenosť, resp. protiprávnosť tohto zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou.

33. Žalobca napádal disciplinárne konania a rozhodnutia o disciplinárnych trestoch a ich nesprávnosť, resp. nezákonnosť videl v tom, že podľa jeho tvrdenia nespáchal skutky, z ktorých bol uznaný vinným v disciplinárnych konaniach, a že všetky jemu pripisované správania v rozhodnutiach o disciplinárnych trestoch sú nepravdivé. Žalobou sa zrušenia rozhodnutí o disciplinárnych trestoch žalobca nedomáhal. Zo žaloby, jej doplnení a predložených listín je zrejmé, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť vo výkone trestu odňatia slobody, teda v štádiu trestného konania. Výkon trestu odňatia slobody ako aj konanie o disciplinárnych previneniach vo výkone trestu odňatia slobody sú upravené v osobitnom zákone, a to v ustanoveniach § 52 a nasl. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zo záznamov o disciplinárnych previneniach jednoznačne vyplýva, že o disciplinárnych previneniach a uložení disciplinárneho trestu rozhodol v súlade s § 57 zákona č. 475/2005 Z.z. pedagóg ústavu a o sťažnostiach žalobcu proti týmto rozhodnutiam rozhodol podľa § 59c ods. 4 zákona č. 475/2005 Z.z. najbližšie nadriadený toho, kto sťažnosťou napadnuté rozhodnutie vydal, t.j. vedúci oddelenia výkonu trestu. O disciplinárnych previneniach boli spísané záznamy, ktoré obsahovali náležitosti v zmysle § 58 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z., t.j. údaje o disciplinárnom previnení, najmä označenie miesta, času, spôsobu jeho spáchania, okolností, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané. Záznamy obsahujú vyjadrenia žalobcu k záznamom o disciplinárnych previneniach. V záznamoch sú špecifikované aj dôkazné prostriedky v zmysle § 59a zákona č. 475/2005 Z.z., podľa ktorého dôkazným prostriedkom je všetko, čo môže prispieť k objasneniu skutku, najmä vlastné zistenia príslušníka zboru alebo zamestnanca zboru, výpoveď odsúdeného alebo inej osoby, vec, listina a obhliadka, a na základe dôkazných prostriedkov uvedených v záznamoch o disciplinárnych previneniach žalovaný 1/ uznal žalobcu vinným zo spáchania disciplinárnych previnení.

Za jednotlivé disciplinárne previnenia boli žalobcovi uložené tresty, ktorých uloženie umožňovalo ustanovenie § 52 ods. 3 písm. a/ až g/ zákona č. 475/2005 Z.z.. Rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu obsahujú zdôvodnenia, v rámci ktorých bola zohľadnená povaha a závažnosť disciplinárneho previnenia, spôsob jeho spáchania, následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia, pohnútky a doterajší postoj odsúdeného k plneniu povinností. Rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu boli vydané do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek príslušník zboru alebo zamestnanec zboru v ústave. Tieto rozhodnutia obsahovali poučenie o možnosti žalobcu podať proti nim sťažnosť, o lehote, spôsobe podania a miesta podania tohto opravného prostriedku.

34. O neoprávnený zásah do osobnostných práv nejde vtedy, keď je zásah dovolený zákonom. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. počas výkonu trestu je odsúdený povinný podrobiť sa obmedzeniam tých základných práv a slobôd, ktorých výkon by bol v rozpore s účelom výkonu trestu alebo ktoré sa nemôžu vzhľadom na výkon trestu uplatniť, pričom odsúdený je obmedzený najmä v práve na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, slobode pohybu a pobytu, zachovaní listového tajomstva. Za zákonom dovolené zásahy treba považovať aj zásahy do osobnosti fyzickej osoby ku ktorým došlo v trestnom konaní, teda aj v rámci konania o disciplinárnom previnení vedenom proti osobám vo výkone trestu odňatia slobody. V týchto prípadoch, pokiaľ nie sú prekročené zákonom ustanovené hranice, nad individuálnymi záujmami fyzických osôb, do ktorých osobnosti je zasahované prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem. Takýto zásah podmienený výkonom zákonom ustanovenej povinnosti ostáva dovolený za predpokladu, že k nemu došlo primeraným spôsobom v hraniciach určených zákonom. V konaní nebolo preukázané, žeby v disciplinárnych konaniach, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutí o disciplinárnom treste a vydaním týchto rozhodnutí konajúce väzenské orgány porušili pravidlá stanovené zákonom, teda žeby šlo z ich strany o neprimeraný zásah, o exces. Rozhodnutia o disciplinárnych trestoch, ktorými malo byť zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu, boli vydané orgánom ktorý má na to právomoc, pred uložením disciplinárneho trestu boli na základe dôkazných prostriedkov objasnené okolnosti spáchania disciplinárneho previnenia a preukázaná vina odsúdeného, teda postup väznice bol v medziach zákona. Nemôže sa preto jednať o neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 57/2005 zo dňa 31.10.2005 v občianskom súdnom konaní súd nemá právomoc preskúmavať správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní v hraniciach takéhoto konania, keďže ide o realizáciu inštitútu trestného práva procesného. Rovnako tak je súd názoru, že nemôže v rámci občianskeho súdneho konania posudzovať pravdivosť skutkových podstatí disciplinárnych previnení, keďže o nich bolo rozhodnuté príslušným orgánom pri dodržaní zákonných ustanovení (nezákonnosť rozhodnutí nebola konštatovaná prokurátorom, ktorý dozerá nad zachovávaním zákonnosti vo väzniciach). Opačný postup by fakticky znamenal pripustenie ďalšieho opravného prostriedku v rámci konania o disciplinárnych previneniach. Jedine rozhodnutie pedagóga žalovaného 1/ č. XXXXXX/X-XXXX zo dňa XX.X.XXXX o disciplinárnom previnení, ktorého sa mal žalobca dopustiť dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod, keď pri vydaji stravy - obeda odmietol prevziať stravu a vyhlásil hladovku, bolo zrušené na základe sťažnosti žalobcu rozhodnutím vedúceho oddelenia výkonu trestov zo dňa XX.X.XXXX z dôvodu, že nebolo preukázané, že žalobca sa dopustil tohto disciplinárneho previnenia. Aj toto rozhodnutie pedagóga žalovaného 1/ však bolo vydané postupom podľa zákona č. 475/2005 Z.z., v jeho medziach a obsahuje všetky zákonné náležitosti, a preto súd nevzhladol neoprávnenosť zásahu do práv žalobcu na podklade tohto rozhodnutia pedagóga žalovaného 1/. Zároveň musel súd konštatovať, že tvrdenia obsiahnuté v predmetných rozhodnutiach, ktorými bol uznaný žalobca vinným z disciplinárnych previnení, neboli ani objektívne spôsobilé ohroziť alebo porušiť osobnostné práva žalobcu, konkrétne ním uvádzané dielčie právo na súkromie, právo na dôstojnosť, osobnú česť, keď podľa tvrdenia žalobcu v dôsledku údajne nepravdivých tvrdení obsiahnutých v rozhodnutiach o disciplinárnych previneniach mala byť znížená dôstojnosť žalobcu v očiach spoločnosti. Tvrdenie v zázname o disciplinárnom previnení o tom, že žalobca pri vydaji stravy dňa 12.3.2012 odmietol prevziať stravu a vyhlásil hladovku podľa názoru súdu nie je objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostnej sféry žalobcu, do jeho osobnej cti, dôstojnosti, a to aj s poukazom na to, že toto tvrdenie je obsiahnuté len v zázname v rámci disciplinárneho konania, ktorého sa zúčastnil len žalobca a príslušník zboru rozhodujúci o previnení, nebolo toto tvrdenie žiadnym spôsobom rozširované, medializované, a žalobca ani netvrdil, žeby sa rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu za toto previnenie oznámilo pred skupinou odsúdených, a preto nemohlo ani dôjsť k zníženiu dôstojnosti, osobnej cti žalobcu v očiach jeho okolia, verejnosti.

35. Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa § 132 ods. 1 CSP má žalobca povinnosť už v žalobe

označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Z citovaných ustanovení vyplývajú procesné bremena strany, a to bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, pričom v rámci bremena tvrdenia zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, ktorých okruh je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Ak účastník neunesie bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno, prejaví sa to na výsledku sporu negatívne voči tomuto účastníkovi. Žalobca existenciu neoprávneného zásahu nepreukázal, pričom žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiacie o existencii neoprávneného zásahu do jeho práv. Sú nepostačujúce iba samotné tvrdenia žalobcu, že sú nepravdivé všetky skutky, z ktorých bol v rámci disciplinárnych konaní uznaný vinným. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca nenavrhoval súdu vykonať žiaden konkrétny dôkaz. Ani návrh žalobcu, aby súd vyzval žalovaných, primárne žalovaných 1/ a 5/, aby preukázali pravdivosť tvrdení uvedených v záznamoch o disciplinárnych previneniach, ktoré voči žalobcovi vyslovili, a ktoré sú predmetom tejto žaloby, nie je dostatočne konkrétny, pretože nie je zjavné, aký dôkazný prostriedok tým navrhoval žalobca vykonať (výsluch akých osôb, oboznámenie akých listín alebo iné) a žalobca nijako nevysvetlil, aké prekážky mu bránia navrhnuť alebo zabezpečiť konkrétne dôkazy na preukázanie jeho tvrdení o neoprávnenom zásahu do jeho osobnostných práv. Preto súd nevykonával dokazovanie v zmysle tohto návrhu žalobcu. Žalobca poukazoval na to, že nie je možné dokázať nepravdivosť tvrdení, teda že niekto niečo nepovedal, nekonal, no pravdivosť tvrdení je možné dokázať, a musí ich pravdivosť preukázať ten, kto ich vyslovil, a preto podľa žalobcu by mali žalovaní preukazovať pravdivosť tvrdení uvedených v záznamoch o disciplinárnych previneniach. Súd však vzhľadom na okolnosti daného prípadu nebol tohto názoru, že je na mieste aplikovať negatívnu dôkaznú teóriu, teda žeby sa dôkazné bremeno v konaní presunulo na žalovaných. Nestačí pre úspech žalobcu v konaní, aby žalobca uviedol, že tvrdenia obsiahnuté v záznamoch o disciplinárnych previneniach sú nepravdivé, pretože jednotlivé skutky v zmysle záznamov o disciplinárnych previneniach boli už predmetom dokazovania v rámci disciplinárnych konaní, a výsledky dokazovania sa prejavili v rozhodnutí, ktorým bol žalobca uznaný vinným z previnenia a bol mu uložený trest. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa k jednotlivým skutkom, podať sťažnosť proti rozhodnutiam o disciplinárnych trestoch, ktoré právo aj využil. Bolo mu teda umožnené v rámci dvojinstančnosti disciplinárneho konania brániť sa a preukázať, že skutky, ktoré mu boli kladené za vinu nespáchal. Aj negatívne skutočnosti (že niekto niečo nepovedal, niečo nekonal) možno nepriamo preukázať dôkaznými prostriedkami. Žalobcom namietaná skutočnosť, že o uložení disciplinárneho trestu aj o sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu rozhodol personál väznice je irelevantná, pretože ide o postup stanovený zákonom, a tak žalobca ako aj štátne orgány sú povinní rešpektovať a dodržiavať platné právne predpisy Slovenskej republiky. Neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv žalobcu by mohla byť preukázaná napr. rozhodnutím prokurátora (písomným príkazom na zrušenie alebo pozastavenie vykonávania rozhodnutia o disciplinárnom treste) vydaného v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti pri výkone trestu odňatia slobody, ktoré by konštatovalo porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov. Ak by príslušný prokurátor zistil v rámci previerky zachovávanía zákonnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, súd by z tohto rozhodnutia vychádzal a prípadne by tak mohol skonštatovať, že k neoprávnenému zásahu došlo. Žiadna zo strán netvrdila, žeby prokurátor pri výkone dozoru nad zachovávaním zákonnosti vo výkone trestu odňatia slobody dospel k záveru, že niektorým z predmetných rozhodnutí o disciplinárnych trestoch uložených žalobcovi, alebo konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

36. Pretože nebolo preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktorý zásah by bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach žalobcu, súd uzavrel, že neboli naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka pre priznanie žalobcovi primeraného zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia a zaviazanie žalovaných na náhradu nemajetkovej ujmy v prospech žalobcu a preto súd žalobu zamietol aj v tejto časti.

37. Pokiaľ ide o disciplinárne potrestanie č. XXXXXX-/X-XXXX, ktoré tiež malo byť predmetom konania v zmysle doplnenia žaloby zo dňa XX.X.XXXX, žalobca nenavrhoval vykonať žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o tom, že v tomto disciplinárnom konaní bolo neoprávnené zasiahnuté do jeho osobnostných práv. Preto mal súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tejto časti žaloby, v dôsledku čoho súd žalobe nemohol vyhovieť ani v tejto časti.

38. Súd nevykonával v zmysle návrhu žalobcu dokazovanie pripojením spisu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S 104/2007, a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 46/2011, pretože rozhodnutie Krajského súdu

v Trnave sp. zn. 14S 104/2007 zo dňa 12.5.2011 preskúmavalo rozhodnutie väznice o disciplinárnom treste vydané podľa tvrdenia žalobcu v roku 2007, teda v čase, keď podľa vtedy platnej právnej úpravy boli disciplinárne konania realizované v zmysle správneho poriadku a rozhodnutia o disciplinárnom treste boli preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva. Zároveň nejde o žiadne z rozhodnutí o disciplinárnom previnení, ktoré sú predmetom tohto konania.

39. Súd dodáva, že prejednaniu predmetnej žaloby o ochranu osobnosti nebránilo žiadne iné skôr začaté konanie ako to uvádzal žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení. Pokiaľ aj žalobca podal na Krajský súd v Trenčíne žalobu o preskúmanie disciplinárnych trestov č. XXXXXXXX/X-XXXX, XXXXXX/X-XXXX, pričom Krajský súd v Trenčíne svojimi uzneseniami sp. zn. 11S 38/2012 a 13S 124/2012 konania zastavil pre nedostatok právomoci súdu a veci boli postúpené Krajskej prokuratúre v Trenčíne, nejedná sa o prekážku skôr začatej veci, pretože preskúmanie zákonnosti postupu v disciplinárnych konaniach prokuratúrou využil žalobca osobitné právo dané mu zákonom č. 475/2005 Z.z., no predmetnou žalobou sa žalobca domáhal osobnostných práv v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda nie je daná totožnosť predmetu konania, ktorá by zakladala dôvod pre zastavenie konania v tejto časti.

40. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Konanie bolo čiastočne zastavené a žalobca netvrdil, že vzal žalobu v tejto časti späť pre správanie sa žalovaných, a preto súd uzavrel, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti, a je povinný nahradiť trovy zastaveného konania a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná, a preto s poukazom na zásadu úspechu je žalobca povinný nahradiť trovy konania aj čo do zamietnutej časti žaloby. Preto súd podľa § 256 ods. 1, § 255 ods. 1, ods. 2 CSP výrokom III. priznal žalovaným 1/ až 5/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 6 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.